

А була б у мене квітка...

Міхай Емінеску

А була б у мене квітка,
з тих, що мають всім привітно
у весінньому степу –
осявають ніч сліпу,
посміхаються до неба,
й більш нічого їм не треба!
Про любов шумить трава...
Зовсім зайві там слова.

От була б у мене квітка –
доня золотого літа,
з тих, що вітерець колише, –
за ясні сніги біліша,
або синя, як моря,
чи багряна, як зоря.
Хай би про любов ввісні
нагадала б і мені...

Іще мав би я кохану,
як та квітка, бездоганну
та безгрішну, як дитина,
й ніжну, як травнева днина.
Я би пісню їй достойну –
весняну веселу дойну
вічно би співав либонь...
Й говорив би про любов.

З румунської переклав Олег Гончаренко